

Kościół p/w Św. Barbary

Wojewódzki rejestr zabytków: Data decyzji 30.11.1929 ; Nr decyzji: A/387

STAROGRÓD Kościół parafialny p.w. św. Barbary

Kościół jest późnobarokowy, nieorientowany. Murowany z cegły otynkowany, na niskim cokole. Na przedniej elewacji budynku znajduje się marmurowa tablica fundacyjna z datą 1759 i herbami Nałęcz i biskupa Leskiego, a w środkowej niszy rzeźba Chrystusa Dobrego Pasterza. W kościele przeważa wystrój XVIII-wieczny. Sztukę późnego baroku reprezentują: ołtarz główny ze św. Barbarą, aniołem i młodzieńcem (prawdopodobnie św. Stanisław Kostka). Na rokokowy wystrój świątyni składają się: ambona, drzwi, portal i polichromowany strop w prezbiterium, epitafium biskupa Leskiego. Na uwagę zasługują także dwa dzwony. (oprac. Ł.M.)

Wśród cennych i wyróżniających się budowli Starogrodu znajduje się kościół parafialny. Pierwszy murowany kościół powstał pod koniec XIII w. Bezpośrednie wzmianki o parafii pochodzą dopiero z początku XV wieku. Pierwotnie kościół nosił nazwę św. Piotra, później otrzymał wezwanie św. Barbary. Obecny budynek pochodzi z 1754 roku i powstał na miejscu poprzedniego, gotyckiego, prawdopodobnie na starych fundamentach. Został ufundowany przez biskupa Wojciecha Stanisława Leskiego.

